

HORIZONT 2026/5

Migrációkutató Intézet

Sayfo Omar: [Az iráni konfliktus geopolitikai következményei Oroszország számára](#)

2026. 03. 09.

Sayfo Omar: Az iráni konfliktus geopolitikai következményei Oroszország számára

BEVEZETŐ

Irán és Oroszország stratégiai partnerek, Moszkva pedig az elmúlt évtizedben tudatosan törekedett arra, hogy növelje befolyását a Közel-Keleten. Az iráni háború egyszerre kínál lehetőségeket és hordoz kockázatokat Moszkva számára: a magasabb energiaárak és a nyugati figyelem megosztása rövid távon kedvező lehet, miközben Irán destabilizációja vagy a regionális erőviszonyok átalakulása gyengítheti közel-keleti pozícióit.

A tanulmány azt vizsgálja, hogy a 2026. február 28-án kitört iráni konfliktus milyen geopolitikai következményekkel jár Oroszország számára. Ennek érdekében először áttekinti Moszkva közel-keleti stratégiai céljait és regionális befolyásának alakulását, majd elemzi a háború energiapiaci hatásait és az OPEC+ keretében folytatott együttműködésre gyakorolt következményeket. Végül kitér arra is, hogy a konfliktus miként befolyásolhatja az ukrajnai háború stratégiai környezetét és a nagyhatalmi erőforrások eloszlását.

1. OROSZORSZÁG KÖZEL-KELETI STRATÉGIÁJA

Oroszország közel-keleti politikáját több, egymással összefüggő stratégiai cél határozza meg. Moszkva alapvető törekvése az, hogy a régióban nagyhatalmi szereplőként jelenjen meg, és ezzel demonstrálja globális politikai súlyát egy olyan térségben, amely hagyományosan az amerikai befolyás egyik kulcsterülete.

1.1. ÁLTALÁNOS CÉLOK

Moszkva az utóbbi években diplomáciai, katonai és gazdasági eszközök sorát felhasználva törekedett a Közel-Keleten való befolyásának növelésére. A nagyhatalmi státusz demonstrálása több konkrét stratégiai törekvésben megjelenik. Az egyik legfontosabb a katonai jelenlét fenntartása és erősítése a térségben. Oroszország 2015 óta állandó katonai

ABSZTRAKT

A 2026-ban kitört iráni konfliktus rövid távon bizonyos előnyöket hozhat Oroszország számára: a Közel-Kelet destabilizációja növeli az energiaárakat, ami erősítheti az orosz költségvetési bevételeket, miközben a nyugati figyelem és a katonai erőforrások részben megoszlanak Ukrajna és a Közel-Kelet között. A válság így átmenetileg kedvezőbb stratégiai környezetet teremthet Moszkva számára. Hosszabb távon azonban a kép jóval összetettebb. Irán Oroszország egyik legfontosabb regionális partnere, ezért egy esetleges katonai vagy politikai meggyengülése gyengítheti Moszkva közel-keleti partnerhálózatát és diplomáciai mozgásterét. A konfliktus az energiapiaci együttműködésekben – különösen az OPEC+ rendszerében – is feszültségeket okozhat, miközben rávilágít arra, hogy Oroszország befolyása a térségben korlátozottabb, mint amit a Kreml korábban sugallt.

infrastruktúrát tart fenn Szíriában, amelynek kulcselemei a hmejmími légbázis és a tartúzi haditengerészeti támaszpont. Ezek a létesítmények lehetővé teszik, hogy Moszkva katonai erőt vetítsen ki a Földközi-tenger keleti medencéjében és a Közel-Kelet térségében. Ezeket a bázisokat szövetségese, Bassár al-Aszad bukása után is megtarthatta az új szír vezetéssel való megállapodás értelmében.¹

A második stratégiai cél a regionális szövetségek és partnerkapcsolatok kiépítése. Oroszország egyszerre igyekszik kapcsolatokat fenntartani egymással rivalizáló szereplőkkel – Iránnal, Izraellel, valamint az Öböl monarchiáival. Ez a „többirányú diplomácia” lehetővé teszi, hogy Moszkva közvetítőként jelenjen meg regionális konfliktusokban, és növelje politikai mozgásterét a térségben.²

A harmadik cél a gazdasági és energetikai érdekek érvényesítése. A Közel-Kelet fontos piacot jelent az orosz fegyverexport, az energetikai együttműködés és az infrastruktúra-fejlesztési projektek számára. A régió mellett lehetőséget kínál arra is, hogy Oroszország együttműködjön más olajtermelő államokkal az energiapiac stabilizálásában, ami közvetlenül befolyásolja az orosz állami bevételeket.³

Ebben a stratégiai keretben az iráni konfliktus egyrészt lehetőséget teremthet Oroszország számára, hogy diplomáciai közvetítőként vagy energiapiaci szereplőként növelje befolyását, másrészt azonban kockázatot is jelent, mert Irán Moszkva egyik fontos regionális partnere, és egy esetleges destabilizáció gyengítheti az orosz közel-keleti hálózat egyik kulcselemét. A konfliktus tehát nemcsak regionális biztonsági kérdés, hanem közvetlenül érinti Oroszország hosszabb távú geopolitikai stratégiáját is.

1.2. AZ OROSZ–IRÁNI PARTNERSÉG

Oroszország és Irán kapcsolata az elmúlt két évtizedben fokozatosan fejlődött egy pragmatikus együttműködésből szélesebb geopolitikai partnerséggé. A két ország közötti kapcsolat alapját a közös geopolitikai érdekek adják, mindenekelőtt az Egyesült Államok és a nyugati szövetségi rendszer befolyásának ellensúlyozása a Közel-Keleten és Euráziában. Több kutatóintézeti elemzés szerint Moszkva és Teherán együttműködésének egyik fő motivációja az, hogy mindkét állam a multipoláris világrend megerősítésében érdekelt, és ellenzi az amerikai dominanciát a nemzetközi politikában.⁴

A két ország kapcsolatának egyik legfontosabb intézményi alapját a 2001-ben Moszkvában aláírt „*Treaty on the Basis for Mutual Relations and the Principles of Cooperation*” adja.⁵ Ez a megállapodás politikai, gazdasági és biztonsági együttműködési keretet hozott létre a két állam között, és a későbbiekben többször meghosszabbították. A szerződés célja a kétoldalú

¹ TALBOT, 2025.

² LAURELLE, 2019.

³ MÜHLBERGER – SIDDI, 2019.

⁴ MIDDLE EAST POLICY COUNCIL, 2025.

⁵ UNTC, 2001.

kapcsolatok fejlesztése, valamint a regionális és nemzetközi kérdésekben folytatott politikai koordináció erősítése volt.

A partnerség új szintre lépett 2025-ben, amikor Moszkva és Teherán átfogó stratégiai partnerségi szerződést írt alá. Ez a húsz évre szóló megállapodás széles körű együttműködést irányoz elő a politikai, gazdasági és katonai területeken, beleértve a védelmi együttműködést, a terrorizmus elleni fellépést, az energetikai projekteket, valamint a pénzügyi és kereskedelmi kapcsolatok fejlesztését. A szerződés további célja, hogy a két ország csökkentse a nyugati szankciók hatását, például a nemzeti valuták használatának növelésével és alternatív pénzügyi mechanizmusok kialakításával.

A katonai és biztonságpolitikai együttműködés különösen a szíriai polgárháború során vált meghatározóvá. 2015 után Oroszország és Irán kulcsszerepet játszott a damaszkuszi kormány fennmaradásában: Oroszország elsősorban légierővel és katonai infrastruktúrával járult hozzá a hadműveletekhez, míg Irán a Forradalmi Gárda és regionális milíciák révén biztosított jelentős szárazföldi támogatást. A kutatások szerint ez az együttműködés fontos példája annak, hogy Moszkva és Teherán képes összehangolni katonai és diplomáciai stratégiáját egy regionális konfliktusban.⁶

A gazdasági dimenzió szintén jelentős. A két ország az utóbbi években igyekezett bővíteni kereskedelmi és energetikai kapcsolatait, valamint alternatív kereskedelmi útvonalakat kialakítani. Ennek egyik legfontosabb projektje a Nemzetközi Észak–Dél Közlekedési Folyosó (*International North–South Transport Corridor*), amely Oroszországot Iránon keresztül kapcsolja össze Indiával és a Perzsa-öböl térségével. A projekt célja a kereskedelmi útvonalak diverzifikálása és a nyugati szankciók okozta gazdasági korlátok enyhítése.⁷

1.3. AZ OROSZ KÖZEL-KELETI BEFOLYÁS VÁRHATÓ ALAKULÁSA

Az iráni háború próbára teszi Moszkva közel-keleti regionális pozícióját. Az elmúlt évtizedben Oroszország arra törekedett, hogy a térségben olyan hatalomként jelenjen meg, amely egyszerre képes katonai jelenlétet fenntartani, diplomáciai közvetítőként fellépni, és kapcsolatokat ápolni egymással rivalizáló szereplőkkel. Ez a modell sokáig viszonylag sikeresnek tűnt: Moszkva együttműködött Iránnal Szíriában, fenntartotta kapcsolatait Izraellel, és párhuzamosan épített viszonyt az Öböl monarchiáival is. A 2026-ban kitört háború azonban azt mutatja, hogy a többirányú egyensúlyozás egyre nehezebben tartható fenn.

Az orosz–iráni kapcsolat nem klasszikus szövetség, hanem inkább pragmatikus, érdekevezérelt együttműködés.⁸ Moszkva diplomáciai síkon elítélte az amerikai és izraeli csapásokat, hangsúlyozta a konfliktus kiszélesedésének veszélyét és kommunikációt

⁶ THORNTON, 2015.

⁷ GERGIEVA – HERRERA, 2025.

⁸ MAHMOUDIAN, 2023.

folytatott az arab vezetőkkel is.⁹ A Kreml nyilvánosan jelezte, hogy Vlagyimir Putyin orosz elnök közvetíti az arab államok aggodalmait Irán felé, különösen az olajinfrastruktúra elleni támadások kapcsán. Ugyanakkor Moszkva nem tudta megakadályozni a háború eszkalációját, és nem is hajlandó Irán oldalán közvetlen katonai kockázatot vállalni.

A konfliktusból adódó rövid távú előnyök, például a magasabb olajárak (lásd később) vagy Washington figyelmének megoszlása, nem pótolják azt a kockázatot, hogy Oroszország elveszítheti egyik legfontosabb regionális partnerét, illetve – a szíriai vereség után bő egy évvel – tovább gyengülhet a közel-keleti stratégiai beágyazottsága.

2. ENERGETIKAI ÉS GAZDASÁGI KIHÍVÁSOK

2.1. A HÁBORÚ HATÁSA AZ ENERGETIKAI PIACRA

Az Irán és az Arab-félsziget közötti Hormuzi-szoros a világ egyik legkritikusabb energiaszállítási útvonala. A Nemzetközi Energiaügynökség (IEA) szerint 2025-ben átlagosan napi közel 20 millió hordó nyersolaj és kőolajtermék haladt át rajta, ami a globális tengeri olajkereskedelem körülbelül 25%-ának felel meg. Emellett a szoroson keresztül bonyolódott a világ LNG-kereskedelmének mintegy 19%-a is. A Hormuzon áthaladó olajexport 80%-a Ázsiába irányult, és az itt áthaladó nyersolajból Kína és India együtt 44%-ot vett fel.¹⁰

A jelenlegi háborús eszkaláció nyomán a szoros forgalma ténylegesen visszaesett: a tankerforgalom a február 28-i amerikai és izraeli csapások után közel teljesen leállt;¹¹ a Közel-Keletről Ázsiába irányuló üzemolaj-tankerek áthaladása mintegy 90%-kal esett vissza. Normál körülmények között havi 1,2 millió tonna üzemolaj halad át Ázsia felé a szoroson, és a szingapúri magas kéntartalmú bunkerüzemanyag ára több mint 40%-kal emelkedett a háború kezdete óta.¹²

A konfliktus ráadásul nemcsak a hajózást, hanem a termelő és feldolgozó infrastruktúrát is érintette az arab olaj- és gázexportőr államokban. A Reuters hírügynökség szerint Katar leállította a cseppfolyósító kapacitásait, és a normál LNG-termelési és exportszintek helyreállítása legalább egy hónapot igényelhet.¹³ Szaúd-Arábia leállította a Ras Tanura-i finomítót dróntámadás után, míg Irak közel 1,5 millió hordó/nap termelést vágott vissza, és napokon belül akár további 3 millió hordó/napnyi leállásra is kényszerülhetett volna, ha az export nem indul újra.¹⁴

⁹ ADLER, 2026.

¹⁰ INTERNATIONAL ENERGY AGENCY, 2026.

¹¹ KIYADA, 2026.

¹² LERH, 2026.

¹³ RASHAD, 2026.

¹⁴ DAHAN – SABA, 2026.

A háború nyomán a Brent és a WTI ára egy héten belül 16,4%-kal, illetve 19,2%-kal emelkedett, ami a legmeredekebb heti növekedés volt 2022 óta.¹⁵ A konfliktus a világgazdaság számára inflációs és növekedési kockázatot jelent, különösen, ha a Hormuz körüli zavarok tartósak bizonyulnak. Az áremelkedés Oroszország számára rövid távon jelentős haszonnal kecsegtet.

2.2. ENERGETIKAI KOCKÁZATOK ÉS LEHETŐSÉGEK

Mivel az orosz állami bevételek továbbra is jelentős mértékben függenek a szénhidrogénexporttól, a magasabb világpiaci árak elvileg javítják Moszkva fiskális pozícióját, még akkor is, ha az orosz export egy része továbbra is diszkont áron (politikai előnyökért cserébe) kel el. A Hormuzon áthaladó olaj túlnyomó része Ázsiába kerül, és különösen Kína, India, Japán és Dél-Korea érzékenyek a szoros zavaraira; ezzel szemben Európa 2025-ben a Hormuzból származó nyersolajból csak napi mintegy 600 ezer hordót, vagyis nagyjából 4%-ot vett fel.¹⁶ Ez azt jelenti, hogy egy tartósabb zavar esetén elsősorban az ázsiai importőrök keresnek alternatív kínálatot. India különösen sérülékeny: 2026 januárjában a Közel-Kelet az indiai kőolajimport mintegy 55%-át adta, napi körülbelül 2,74 millió hordó volumenben, miközben India készletei viszonylag csekélyek.¹⁷ Kína olajimportjának nagyjából fele a Közel-Keletről érkezik, és Kína 2025-ben átlagosan 1,38 millió hordó/nap iráni olajat vásárolt, ami a teljes tengeri olajimportjának mintegy 13%-a volt.¹⁸

Oroszország bizonyos mértékig profitálhat abból, hogy alternatív szállítóként jelenik meg, különösen Kína és India felé. Moszkva 2025-ben 238 millió tonna olajat exportált, és ennek mintegy 80%-át Kínába és Indiába irányította; az európai export ezzel szemben 25 millió tonnára esett a korábbi 175 millió tonnáról.¹⁹ Vagyis az orosz exportstruktúra már most is döntően ázsiai orientációjú, ezért az Öbölből kieső hordók egy részének pótlásában kereskedelmileg releváns szereplő lehet. Ezt erősíti az is, hogy Oroszország már a konfliktus első napjaiban késznek mutatkozott arra, hogy India felé átirányítsa szállításai egy részét: 9,5 millió hordó orosz nyersolaj volt India közelében úszó tárolásban, és felmerült India nyersolajigénye 40%-ának fedezése is.²⁰

Ennek azonban fontos infrastrukturális korlátai vannak. Oroszország a kőolaját ma nagyrészt tengeri úton juttatja el a piacokra, főként a balti, fekete-tengeri és távol-keleti kikötőkön keresztül; a legfontosabb vezetékes útvonalak közé az ESPO tartozik Kína felé, illetve a Druzszba maradványforgalma Európa irányába.²¹

¹⁵ SEBA, 2026.

¹⁶ INTERNATIONAL ENERGY AGENCY, 2026.

¹⁷ GARDNER – TUNAGUR, 2026.

¹⁸ REUTERS, 2026a.

¹⁹ REUTERS, 2026b.

²⁰ DAS – VERMA, 2026.

²¹ U.S. ENERGY INFORMATION ADMINISTRATION, 2025a.

Az olaj esetében tehát Moszkva tud ugyan plusz volument Ázsiába küldeni, de ez döntően a hajózási logisztikán múlik, nem a gyorsan bővíthető csővezetéki infrastruktúrán. Ez azért fontos, mert a tengeri exportot korlátozzák a szankciók, az árplafon, a biztosítási és tanker-kapacitási problémák, valamint az orosz infrastruktúra sérülékenysége is. Korábban az ukrán dróntámadások és a téli időjárás miatt a novorosszjjszki Sheskharis terminál leállt, miközben a balti kikötőkben – köztük Primorszkban és Uszty-Lugában – is komoly fennakadások voltak; vagyis a magasabb olajárakat Oroszország nem tudja automatikusan teljes mértékben exportnyereséggé alakítani.²²

A földgáz esetében a korlátok még jelentősebbek. Oroszország legfontosabb kínai exportútvonala a Power of Siberia 1, amely az Egyesült Államok Energiainformációs Ügynöksége (EIA) szerint 2025-re már közel a névleges kapacitásán működött; az EIA ehhez kapcsolódóan napi 3,7 milliárd köbláb körüli szintet jelzett, és hangsúlyozta, hogy az ázsiai irányú exportot a rendelkezésre álló infrastruktúra korlátozza.²³ A sokat emlegetett Power of Siberia 2 ezért lenne stratégiaileg kulcsfontosságú, mivel a Nyugat-Szibériában korábban Európát ellátó mezőket kapcsolná össze Kínával. A vezeték 2 600 kilométeres lenne, Mongólián át haladna, és a szállítás 2030 körül indulhatna meg, de a projekt feltételei továbbra sem rendezettek.

2.3. OROSZORSZÁG ÉS AZ OPEC+

Oroszország közel-keleti geopolitikai pozíciójának egyik legfontosabb letéteményese az OPEC+ keretében folytatott energiapiaci együttműködés. Az OPEC+ egy 2016-ban létrejött kooperációs mechanizmus, amely az OPEC-tagállamok és több nagy olajexportőr – köztük Oroszország – között koordinálja a kitermelési politikát annak érdekében, hogy stabilizálják a globális olajárakat. A megállapodás kulcsszereplői Oroszország és Szaúd-Arábia, amelyek a világ legnagyobb olajexportőrei közé tartoznak.

Az OPEC+ kerete lehetővé tette Moszkva számára, hogy az elmúlt évtizedben szoros gazdasági és politikai kapcsolatot építsen ki az Öböl-menti olajmonarchiákkal, különösen Szaúd-Arábiával és az Egyesült Arab Emírségekkel. Az együttműködés egyben geopolitikai eszközzé is vált, mert lehetőséget adott Oroszországnak arra, hogy a régió kulcsfontosságú energiapolitikai döntéseiben partnerként jelenjen meg az arab államok mellett.²⁴

Az iráni konfliktus azonban hosszabb távon feszültségeket is generálhat az OPEC+ rendszeren belül. Irán az OPEC egyik alapító tagja, bár a szankciók miatt exportja az utóbbi években korlátozott volt. A jelenlegi konfliktus miatt nő a más exportőrökre – például Szaúd-Arábiára vagy az Egyesült Arab Emírségekre – nehezedő nyomás, hogy növeljék kitermelésüket, ami viszont eltérhet az OPEC+ által korábban meghatározott kvótáktól.

²² REUTERS, 2026c.

²³ U.S. ENERGY INFORMATION ADMINISTRATION, 2025b.

²⁴ CHOW – STANLEY, 2017.

Moszkva számára kulcsfontosságú, hogy a konfliktus ne rombolja le azokat a kapcsolatokat, amelyeket az elmúlt évtizedben az Öböl államaival épített ki.

3. AZ UKRAJNAI HÁBORÚ

A több, egymással párhuzamosan zajló válság nemcsak a nagyhatalmi figyelmet osztja meg, hanem a véges katonai erőforrásokat is. Már most felmerült, hogy a közel-keleti háború amerikai és szövetséges légvédelmi készleteket vonhat el attól a rendszertől, amelyre Ukrajna a városai, energiarendszere és katonai infrastruktúrája védelmében támaszkodik. Különösen a Patriot-rendszerekhez tartozó PAC-3 elfogórakéták esetében éles a verseny, mert ezeket egyszerre használják az Öbölben és Ukrajnában is. A Reutersnek nyilatkozó szakértők szerint a Lockheed Martin évente hozzávetőleg 600 PAC-3 rakétát gyárt, ami már békésebb körülmények között is szűkös mennyiség az amerikai, öbölbeli és ukrán igények együttes kielégítésére. Ugyanezt a problémát erősítette meg 2026. március 6-án Boris Pistorius német védelmi miniszter is, aki kifejezetten arra figyelmeztetett, hogy a közel-keleti háború miatt megnövekedett légvédelmi kereslet nem mehet Ukrajna rovására.²⁵

A közel-keleti eszkaláció azt a kockázatot fokozza, hogy Ukrajna védekező kapacitása relatíve gyengül. Ez különösen a ballisztikus rakéták elleni védelem szempontjából fontos, mert az ukrán légvédelem éppen azoknál a rendszereknél a leginkább importfüggő, amelyekből globális hiány alakult ki. A Reuters szerint az Egyesült Államok és öbölbeli partnerei a háború első napjaiban már százával használtak fel légvédelmi rakétákat az iráni drón- és rakétatámadások elhárítására. Minél tovább tart ez a helyzet, annál nagyobb a valószínűsége annak, hogy az ukrán utánpótlás késik, vagy a politikai döntéshozók kényesebb prioritási döntésekre kényszerülnek.

Az új háborúval Moszkva valószínűleg nem jut iráni drónokhoz. Ez azonban kis eséllyel okoz problémát Moszkva számára, hiszen már nem ugyanabban a helyzetben van, mint 2022–2023-ban, amikor az iráni Shahed drónok és a technológiaiimport sokkal közvetlenebb szerepet játszottak. Oroszország mára lokalizálta az iráni Shahed drónok gyártását, és már nem függ Teherántól az ellátásban.²⁶

4. KONKLÚZIÓ

Az iráni válság rövid távon bizonyos előnyökkel járhat Moszkva számára: a globális energiapiacokon bekövetkező áremelkedés növeli az orosz költségvetés bevételeit, miközben a nyugati államok figyelmének és katonai erőforrásainak részleges átcsoportosítása mérsékelheti az Ukrajnának nyújtott támogatást. Ebből a szempontból a konfliktus bizonyos mértékig kedvező stratégiai környezetet teremthet Oroszország számára.

²⁵ PELESCHUK – SHALAL, 2026.

²⁶ RUSI, 2026.

Ugyanakkor a hosszabb távú geopolitikai következmények jóval összetettebbek. Irán Moszkva egyik legfontosabb regionális partnere, ezért egy esetleges destabilizáció vagy katonai meggyengülés gyengítheti azt a partnerhálózatot, amelyre Oroszország közel-keleti politikája épül. Emellett a konfliktus feszültségeket generálhat az energiapolitikai együttműködésben is, különösen az OPEC+ rendszerén belül, ahol Oroszországnak egyensúlyt kell találnia az Iránnal fenntartott kapcsolatok és az Öböl-menti exportőrökkel kialakított partnerség között.

A háború azt is megmutatja, hogy Moszkva regionális befolyása korlátozottabb, mint amit a Kreml korábban sugallt. Bár Oroszország jól működő diplomáciai csatornákkal rendelkezik a térség számos szereplője felé, és bizonyos gazdasági eszközökkel képes profitálni a válságból, nem rendelkezik olyan katonai vagy politikai kapacitással, amely lehetővé tenné számára a konfliktus alakulásának érdemi befolyásolását.

Irodalomjegyzék

- ADLER, Nils (2026): *Where are Iran's allies? Why Moscow, Beijing are keeping their distance.* 2026.03.05. Forrás: <https://www.aljazeera.com/features/2026/3/5/where-are-irans-allies-why-moscow-beijing-are-keeping-their-distance> (Megtekintve:)
- CHOW, Edward C. – STANLEY, Andrew J. (2017): *Russia and Saudi Arabia: A New Oil Bromance?* 2017.11.03. Forrás: <https://www.csis.org/analysis/russia-and-saudi-arabia-new-oil-bromance> (Megtekintve:)
- DAN, Krishna N. – VERMA, Nidhi (2026): *Exclusive: Russia prepared to divert oil to India as Middle East conflict disrupts flows, source says.* 2026.03.04. Forrás: <https://www.reuters.com/business/energy/russia-prepared-divert-oil-india-middle-east-conflict-disrupts-flows-source-says-2026-03-04/> (Megtekintve:)
- GARDNER, Timothy – TUNAGUR, Enes (2026): *India most vulnerable to prolonged disruptions to Mideast oil, analysts say.* 2026.03.03. Forrás: <https://www.reuters.com/business/energy/india-most-vulnerable-prolonged-disruptions-mideast-oil-analysts-say-2026-03-02/> (Megtekintve:)
- GERGIEVA, Valeriia – HERRERA, Manuel (2025): *Strategic Boundaries and Limitations of Iran-Russia Partnership.* Forrás: <https://www.iai.it/sites/default/files/iaip2531.pdf> (Megtekintve:)
- DAHAN, Maha El – SABA, Yousef (2026): *Qatar LNG, Saudi refinery, Israeli oil, gas fields down due to Mideast strikes.* 2026.03.02. Forrás: <https://www.reuters.com/business/energy/saudi-aramco-shuts-ras-tanura-refinery-after-drone-strike-source-says-2026-03-02/> (Megtekintve:)
- INTERNATIONAL ENERGY AGENCY (2026): *Strait of Hormuz. Factsheet.* Forrás: <https://www.iea.org/about/oil-security-and-emergency-response/strait-of-hormuz> (Megtekintve:)
- KIYADA, Sudev (2026): *See tanker traffic in the Strait of Hormuz come to a standstill.* 2026.03.05. Forrás: <https://www.reuters.com/graphics/IRAN-CRISIS/MAPS/znpmelervl/#tanker-traffic-in-the-strait-of-hormuz-comes-to-a-standstill> (Megtekintve:)
- LAURELLE, Marlene (2019): *Russia's Policy in Syria and the Middle East.* Forrás: <https://centralasiaprogram.org/wp-content/uploads/2019/07/CAP-paper-212-Russia-in-the-Middle-East-Print.pdf> (Megtekintve:)
- LERH, Jeslyn (2026): *Asia struggles to find fuel oil as Middle East exports plummet, sources say.* 2026.03.06. Forrás: <https://www.reuters.com/business/energy/asia-struggles-find-fuel-oil-middle-east-exports-plummet-sources-say-2026-03-06/> (Megtekintve:)

- MAHMOUDIAN, Arman (2023): *The War in Ukraine: The Turning Point of Russia-Iran Relations*. Forrás: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-031-40451-1_7 (Megtekintve:)
- MIDDLE EAST POLICY COUNCIL (2025): *Iran-Russia Comprehensive Strategic Partnership Agreement*. Forrás: <https://mepc.org/commentaries/iran-russia-comprehensive-strategic-partnership-agreement/> (Megtekintve:)
- MÜHLBERGER, Wolfgang – SIDDI, Marco (2019): *In From the Cold: Russia's Agenda in the Middle East and Implications for the EU*. 2019.02.04. Forrás: <https://www.euromesco.net/wp-content/uploads/2019/02/Brief91-In-from-the-cold-Russia-Agenda-In-The-Middle-East-1.pdf> (Megtekintve:)
- PELESCHUK, Dan – SHALAL, Andrea (2026): *Iran conflict may divert US weapons from Ukraine*. 2026.03.04. Forrás: <https://www.reuters.com/business/aerospace-defense/iran-conflict-may-divert-us-weapons-ukraine-2026-03-04/> (Megtekintve:)
- RASHAD, Marwa (2026): *Exclusive: Qatar shuts gas liquefaction, will take weeks to restart, sources say*. 2026.03.04. Forrás: <https://www.reuters.com/business/energy/qatar-shuts-gas-liquefaction-will-take-weeks-restart-sources-say-2026-03-04/> (Megtekintve:)
- REUTERS (2026a): *Asia's oil and LNG dependence on the Middle East*. 2026.03.02. Forrás: <https://www.reuters.com/business/energy/asias-oil-lng-dependence-middle-east-2026-03-02/> (Megtekintve:)
- REUTERS (2026b): *Russia exported 238 mln T of oil in 2025, Deputy PM says*. 2026.02.27. Forrás: <https://www.reuters.com/business/energy/russia-exported-238-mln-t-oil-2025-deputy-pm-says-2026-02-27/> (Megtekintve:)
- REUTERS (2026c): *Russian oil exports crippled by drone attacks and severe weather, limiting gains from soaring prices*. 2026.03.03. Forrás: <https://www.reuters.com/business/energy/russian-oil-exports-crippled-by-drone-attacks-severe-weather-limiting-gains-2026-03-03/> (Megtekintve:)
- RUSI (2026): *Russia Sees War in Iran Squeezing Vital Air Defenses for Ukraine*. 2026.03.03. Forrás: <https://www.rusi.org/news-and-comment/in-the-news/russia-sees-war-iran-squeezing-vital-air-defenses-ukraine> (Megtekintve:)
- SEBA, Erwin (2026): *Iran war sends US crude futures up 12% a barrel*. 2026.03.06. Forrás: <https://www.reuters.com/business/energy/oil-falls-us-may-intervene-futures-market-issues-waiver-russian-purchases-2026-03-06/> (Megtekintve:)
- TALBOT, Frank (2025): *Russia's most important Middle East base is not where you think*. 2025.12.18. Forrás: <https://www.atlanticcouncil.org/blogs/menasource/russias-most-important-middle-east-base-is-not-where-you-think/> (Megtekintve:)
- THORNTON, Rod (2015): *Russia and Iran in Syria: Alliance or Competition?* Forrás: <https://www.dohainstitute.org/en/lists/ACRPS->

[PDFDocumentLibrary/Case Analysis Rod Thornton RussianIranian Competition in Syria Nov 2015.pdf](#) (Megtekintve:)

UNTC (2001): *Treaty on the basis for mutual relations and the principles of cooperation between the Islamic Republic of Iran and the Russian Federation*. Forrás: <https://treaties.un.org/Pages/showDetails.aspx?objid=0800000280080a13> (Megtekintve:)

U.S. ENERGY INFORMATION ADMINISTRATION (2025a): *Country Analysis Brief: Russia*. 2025.07.24. Forrás: https://www.eia.gov/international/content/analysis/countries_long/Russia/pdf/Russia%20CAB_2025.pdf (Megtekintve:)

U.S. Energy Information Administration (2025b): *Russia's natural gas and coal exports have been decreasing and shifting toward Asia*. 2025.09.03. Forrás: <https://www.eia.gov/todayinenergy/detail.php?id=66044> (Megtekintve:)

HORIZONT ELEMZÉSEK

A Migrációkutató Intézet elektronikus kiadványsorozata

Kiadó: **Migrációkutató Intézet**

Szerkesztés és tördelés: Jónás Bianka

Lektorálta: Dr. habil. Marsai Viktor

A kiadó elérhetősége: H-1518 Budapest, Pf. 155

Tel.: +36 1 372 0191

E-mail: info@migraciokutato.hu

Az elemzés és annak következtetései kizárólag a szerző magánvéleményét tükrözik, és nem tekinthetők a Migrációkutató Intézet álláspontjának.

© Sayfo Omar, 2026

© Migrációkutató Intézet, 2026

ISSN 2677-1780